

LIMBURG

BOSCHSTR. 110 TEL. 1713
MAASTRICHT - GIRO 124690

IN BEELD

ILLUSTRATIE VOOR DE
PROVINCIE LIMBURG

Onze provincie wordt bedreigd door 'n hoogst ernstige rupsenplaag. Haast geen boom of struik of zij is bezaaid met de onheilspellende nesten, waaruit straks de alle groen wegprenende rups zal te voorschijn komen. De voorsteekenen wijzen er op, dat de plaag alle voorgaande in ernst zal oortreffen en het ontkiemende leven met ondergang bedreigt. De gemeentebesturen hebben de burgerij nadrukkelijk gewezen op de verplichting,

DE RUPSENPLAAG

de nesten te verdelgen. Bij niet-nakoming der verordening wordt de nalatige zwaar beboet. Nu deze winter, in tegenstelling met de voorgaande, zich kenmerkt door te groote zachtheid, heeft men alom het groote gevaar begrepen en is de vernietiging dan ook vol ijver aangepakt. Hierboven zien we een tuinman bezig, door middel van een in petroleum gedrenkte spons, de noodlottige nesten te verbranden.

Brieven van Dré

Ulvenhout, 3 Febr. '30

Menier,

'k Gaai oew maar 'n briefke schrijven van d'n avond, waant in de kraant daar sta gin bal in, da me interezeert! Da's altij op Maandag. Drie volle blaje mee voetbal.

Amico, zo'n kraant is te duur. Zoo is-t-er te veul water bij d'n mulk.

Zekers, ik kan 't zonneke in 't water zien schijnen. 'k Geleuf gère, da voetballen heel veurnaam en gewichtig is; dat de wêrld zondér voetbal uit z'nen koers zouw geraken. Da-d-nen internasjonale wedstrijd veul belaankrijker is as 'nen tachtig-jarigen oorlog, waarvan in mijn geschiedenisboekske veul minder sting gedrukt dan van zo'nen wedstrijd. Ok neem ik wel aan, dat 'r menschen zijn, die olleen de kraant lezen, as er zo'nen mets in afgedrukt staat mee de per-tretten van de twee-en-twintig voetbalders. Maar — hoe gère ik d-a-d-ok allemaal geleuf, 't lop me koud laanks m'nen frak, amico! Drie blajen voetballerij, één blad kûrfbalderij, nog wa kelommen over zwemmen, boksen, fietsen, péerdrijen en zes blajen hadvertenties — kèk, da 's me alles bij mekare te flauw om daar m'n maal mee te doen. En as jullie in de stad 't daarmee wel kunnen stellen, nouw, it ze dan mee hapkes! Mijn is 't te dunnekes. Ge houdt er meschient ok geestelijk 'n schoone slaanke lijn deur, maar ik houw nouw eenmaal van zo'n bietje „gevuld”.

Lui die twee keer binnen motten komen om ze ééns te kunnen zien — die 'n uur motten praten, veur ze wa beweerd emmen, daar hè 'k nog

meer d'n duvel aan gezien as aan magere vèrkens. Wa 'k daar allemaal mee zeggen wil?

Da-d-et mijn allemaal maar veuls te veul aan d'n buitenkaant zit teugeswoordig. Da-d-et teugeswoordig, zoo in 't algemeen beschouwd, gin hout meer is, waar ge gève plaanken van kunt zagen.

't Ga-d-ok allemaal te rap, te gaauw, te oppervlakkig. Zemmen ginnen tijd en gin lust meer om b.v. — om 's iets te noemen — kalmkes 'n pepke te stoppen. Of 'n puntje van d'r segaar te bijten. Rookken liever Engelsche sigretjes, waar g'oew longen en de kamers mee verpest. Ze geven liever honderd guldens uit veur 'n kestuumke-op-af-betalink, dan 'nen rijksdaalder konstaant veur 'n goei boek. Liever dartig gulden veur 'n lorreke zonder mouwen, zonder haals en rug en van onderen 'nen meter te kort, as twee gulden veur 'n degelijke, waterdichte broek.

En liever vijfenzeuventig spie aan d'n barbier om krulles in te laten zetten, dan éenen duit in 't kerkezakske.

't Is allemaal ondersteds.

Vruuger verzûrgden de moeders d'r kinders en bleven thuis. Nouw gaan ze naar de vergadering van Kinderzûrg en zûrgen veral, da ze gin kinders krijgen.

As ge vruuger gevoetbald had en de teuten van oew klompen d'r afgeschuip, dan kreegde van oew vader 'n pak op oew sallemander, of ge 'm verrinneweerd had. Nouw staan de pa's zelvrs mee bloote knie-kes d'r eigen 't lebbber te sjotten. As ge vruuger gong trouwen, dan zatte soms vijftig, zestig jaren mee 't geluk opgescheept; nouw denken bruid en bruijom, as ze van de stadhuistrappen komen, op d'n ondersten tree al: „hoe koom ik er af.”

As ge vruuger teugen 'n meske lachte, dan kreeg ze 'n kleurke tot in die lollige, springende nekhorkes. Teugeswoorig kekt 'nen brak van zestien jaren, waar g'aamper aan kun-d-onderscheien, of 't 'nen jongen of 'n meid is, oew deur oew zielement henen, of ze zeggen wil: „Nouw, 't kân nog nèt mee oew!”

Maar laat ik ophouwen, amico. As ik daar alle-

maal over begin, dan zie ik kaans om heel oewen illiustratie vol te kalleken mee teugenstellingen, die veur mijn 't leven soms zoo onbegrijpelijk maken, da 'k er tureluurs van worren zouw en da's de bedoeling nie! 't Zouw ok te „goeiekoop” zijn, waant zukke teugenstellings zijn d'r bij de vleet en al ben ik 'nen boer — 'k houw er nie van om zooveul water bij d'n mulk te doen, dat ie 'r blaauw van wordt.

Trek 't oew eigen maar nie aan, waant 't sladdop heel aandere kraanten as de jouwe. Deftige, heel deftige en gewichtige kraanten, die net as 'n deftig welke mee 'nen bontjas en gin hemmeke aan veuls te duur zijn, as ge betalen mot mee centen, waar ge veur gewerkt het. Deftigheid van Jan-lik-m'n-vestje, waar 'k gin haalfke op geef. En in Knauwgummika is 't nog erger. Daar hedde veul harmonischer echtscheidingen as ier huwelijken! 'n Dollarikaansch huwelijk zit eel wa lossen in mekare as 'n Ulvenhoutsch, wa-d-ik oew smoes.

Waant as g'ier eenmaal de stadhuistrappen opgekropen zijt mee 'n kachelpijp op oewen suffen kop en 'n boeketje in oew knopsgat en 'n Trui aan oewen èrm, dan kun d'r grif op aan, da ge tot oewen dood, levenslang, gezelschap het. „Wa God ee vereenigd, zal d'n minsch nie scheien,” zee dan de pestoor en da tooverzinneke plak beter, amico, as alle knauwgum bij mekare, horre! En da's maar goed ok! Wa mot er sodemearel van groeien; wa veur 'nen krippot mot 't mee de wêrld worren, as vader en moeder zoo dikkels van „eigenaar” verwisselen, dat de broerkes en zuskes op 't lest gin fermilie meer van mekaar zijn!

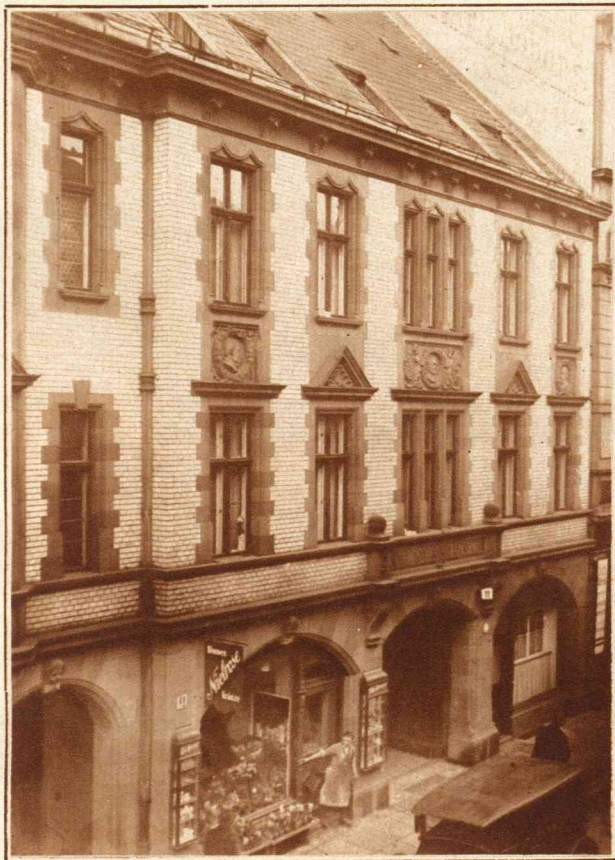
Kom, amico, 'k gaai er maar afscheien. Keb zoo-veul te vertellen g'ad, da 'k er zelvrs gin wijs meer uit worren kan. Daar kom bij, da mijn huwelijks-geluk d'r slopmuts al op ee gezet en mee d'n poo deur d'n huis sjouwt as 'n spook, zooda'k maar gauw 'n adreske schrijven gaai en onder de wol kruipen.

Dus veul groeten van Trui ('t is maar goed, da ge ze nouw nie zien kunt...) en as altij gin horkeminder van oewen

toet à voe
DRÉ.

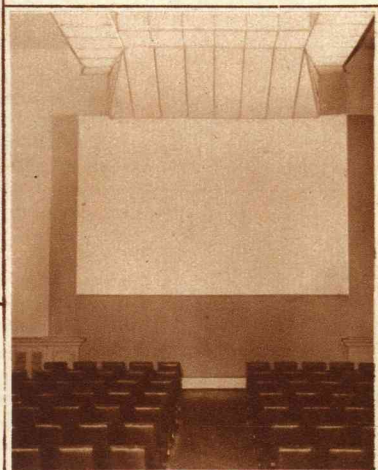
In verschillende Duitsche plaatsens zijn de Carnavalsoptochten reeds begonnen. Hierboven een kinderoptocht in Rottweil in Baden.

Berlijn heeft een nieuwe katholieke bioscoop, die ingericht is door den nieuw benoemden bisschop. De zaal is zoo ingericht, dat aan de eene zijde het projectiescherm is en aan de andere zijde het tooneel. De stoelen zijn naar beide zijden te gebruiken.

Het ernstigste vliegongeluk, dat voorgekomen is, had voor eenige dagen plaats in San Clemente in Californië. Een drie-motorig vliegtuig van de z.g. Lindbergh-linie viel uit een groote hoogte en vloog in brand. De 16 inzittenden kwamen in de vlammen om.

Prins Takamatsu, de tweede broeder van den Japanischen keizer is in het huwelijk getreden met de kleindochter van den laatsten Schogun (opperbevelhebber der land- en zee-macht) Kikoko Tokugawa.

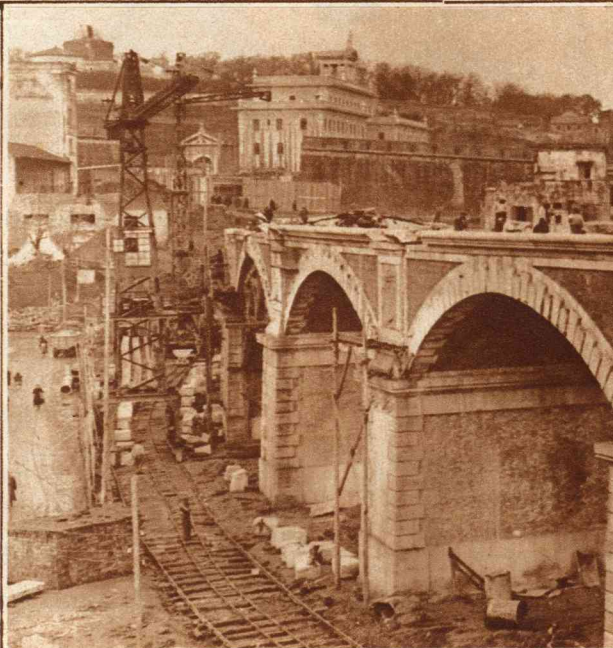

Een leuk groepje op verlof gaande Engelsche matrozen.

Uit het Buitenland

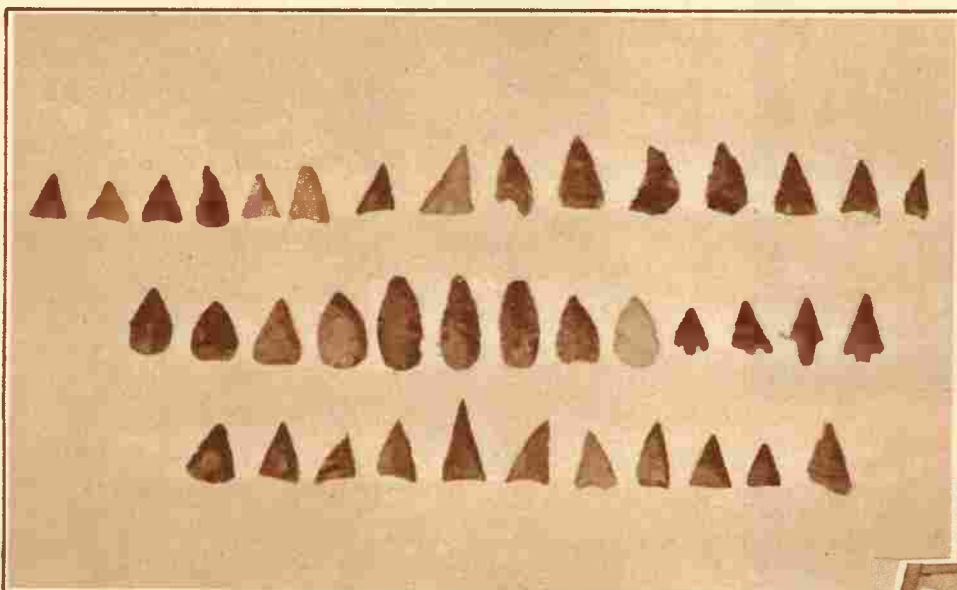
Het nieuwe station van de Vaticaanstad nadert zijn voltooiing. Hiernaast de verbindingsbrug met de Italiaansche Staatsspoorwegen. Op den achtergrond een der koepels van het Vaticaan.

Versierde kommen uit hut 1.

Oudheidkundige vondsten te Stein en Elsloo

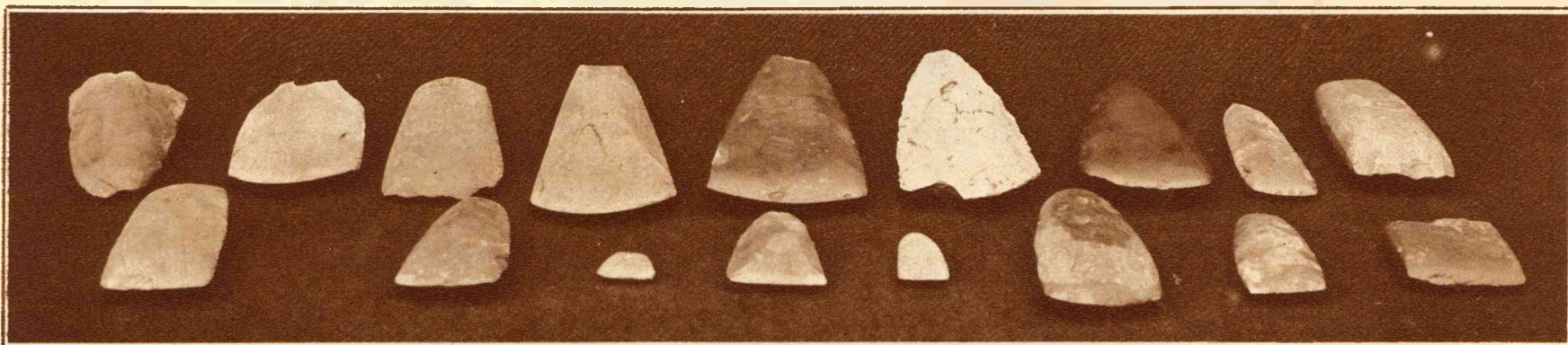
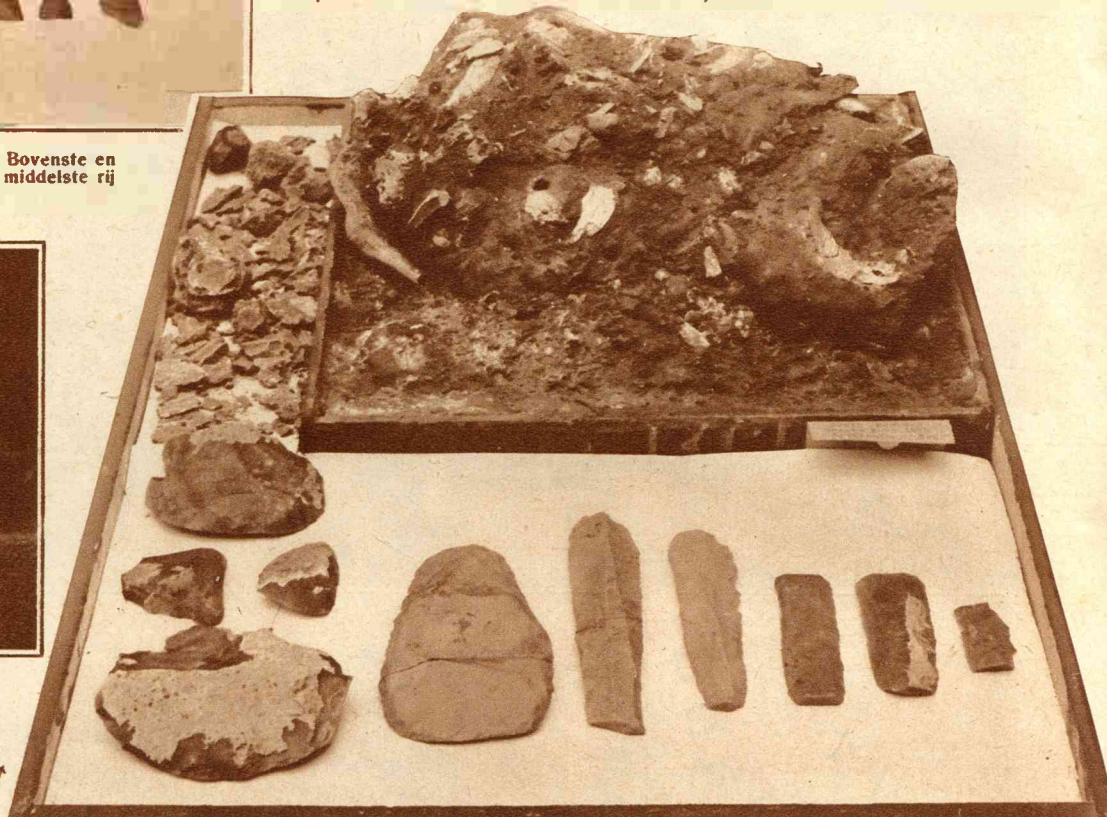
Pijlspitsen uit het praehistorische dorp Stein, gevonden aan de oppervlakte. Bovenste en onderste rij zijn uit de Robenhausien-periode, einde van den Steentijd; die der middelste rij zijn uit de Omalien-periode en behooren dus tot de hutten.

Versierde kommen uit hut 8.

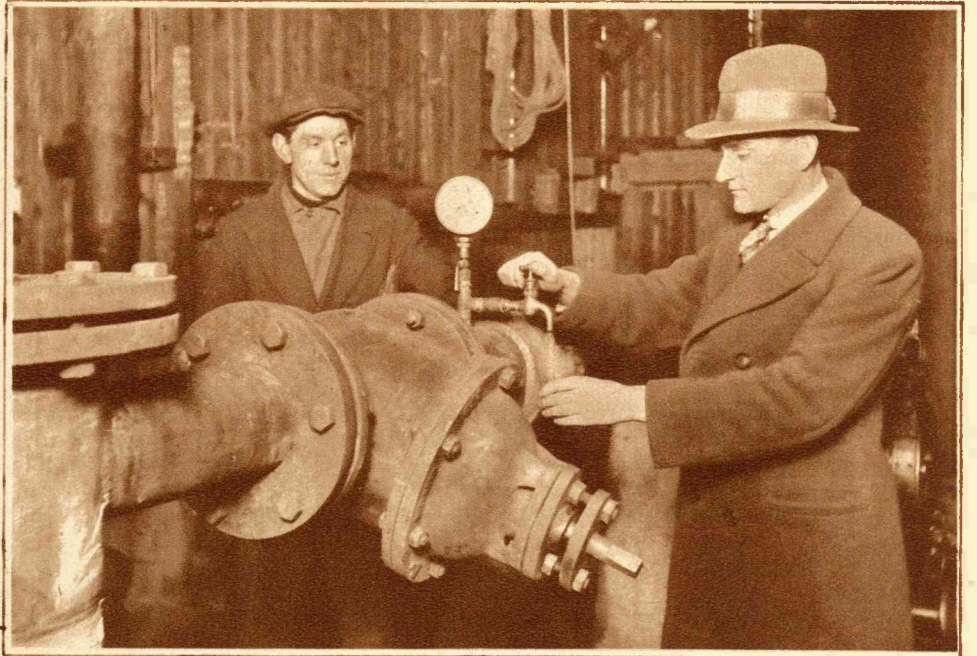
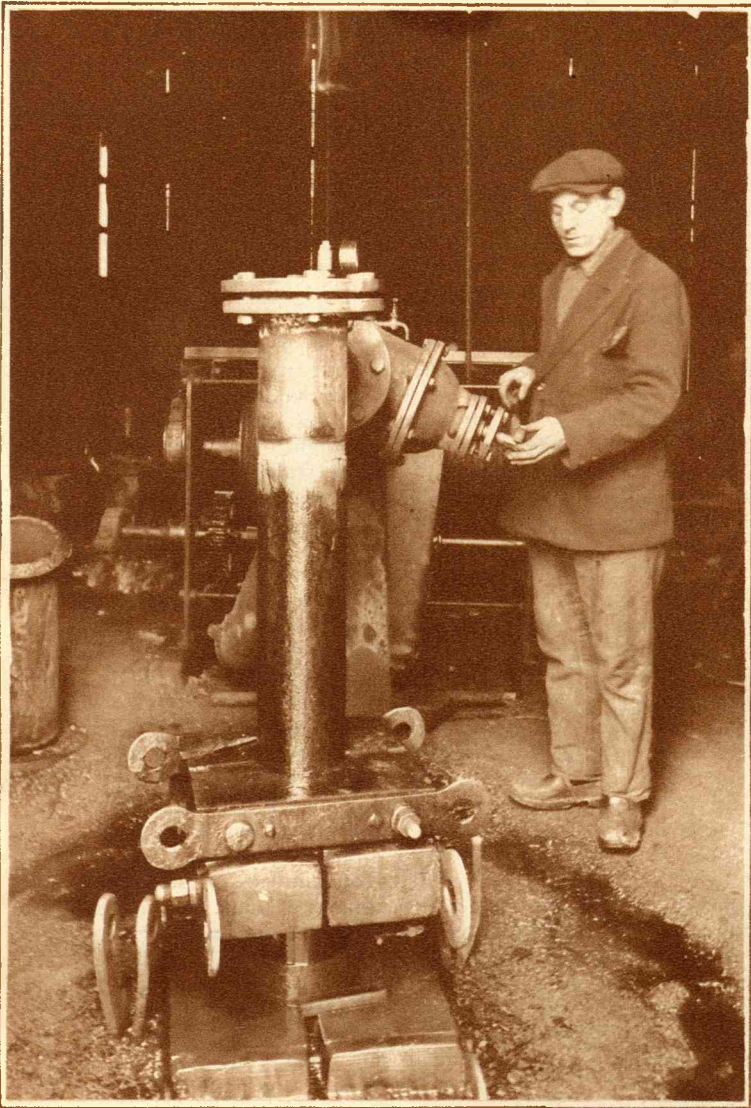
Graf uit de Robenhausien-periode op 't einde van den Steentijd. Boven beenresten van het verbrande lijk. Onder messen, krabbers en schrabbers, gebruiksvoorwerpen uit vuursteen, die den afgestorvenen in het graf meegegeven waren.

De hierafgebeelde voorwerpen zijn bijna allemaal afkomstig uit een groot aantal hutten uit den Steentijd, gelegen onder het tegenwoordige dorp Stein, 65 c.m. onder maaiveld. Deze hutten zijn ovaalvormig met een diameter van 3 op 5 m. waarin eene 1-1,5 m. breede, ronde stookplaat gelegen is, de zoogenaamde hutkom. In deze hutten wordt eene groote hoeveelheid aardenwerk, bandkeramiek, en allerhande gebruiksvoorwerpen uit vuursteen gevonden, mesjes, krabbers, schrabbers, kloppers, pijlspitsen, boren etc. Dit Neolithisch dorp ligt gedeeltelijk onder het tegenwoordige dorp Stein, doch reikt nog veel verder daarbuiten, is dus zeker grooter en misschien ook bevolkter geweest dan het huidige Stein. Het zijn niet deze vondsten uit den Steentijd alleen, die het dorp Stein zoo buitengewoon belangrijk maken, doch hier liggen op en naast elkaar overblijfselen uit alle perioden van de geschiedenis van het mensdom. Hier ontbreekt geen enkele schakel uit 's menschen bestaan op aarde vanaf den Nieuwen Steentijd tot op den huidige dag en zodoende is deze plek ontegenzegglijk op archeologisch gebied de interessantste van heel Nederland. Een tweede dorp, behorende tot de Omalienperiode, werd gevonden onder het tegenwoordige dorp Elsloo. Een twintigtal hutten merden vastgelegd achter de kerk van Elsloo, bij en in den nieuw aangelegden weg voor het Julianakanaal. Ook dit dorp is zeer uitgestrekt: in de laatste dagen werden hutten gevonden bij het bouwen van een huis langs den Koolweg, zoodat dit dorp zeer dicht de grens nadert van het dorp Beek.

Geslepen vuursteenbijlen uit de Robenhausien-periode, gevonden in het praehistorische dorp Stein.

Limburgsch Nieuws

Het water wordt afgetapt.

WARMWATERBRON TE MAASTRICHT — De gemeentebedrijven te Maastricht zijn al geruimen tijd bezig met boringen naar goed drinkwater op een terrein aan de Kastanjelaan. Toen men op een diepte van 32 M. gekomen was, stootte men plotseling op een bron, welke, na scheikundig onderzoek, mineraalwater bleek te bevatten van geneeskrachtige waarde voor in- en uitwendig gebruik. Het water heeft een temperatuur van 18 graden en de bron geeft per uur 30 kubieke meter water. Voorlopig wordt het water afgevoerd totdat, wie weet, een of ander kapitaalkrachtig lichaam de bron zal exploiteeren en Maastricht verheffen tot badplaats. Hierboven: De plaats van de boring, waar de bron opwelt.

Overzicht van het pompstation met den boortoren.

Een arbeider van gemeentebedrijven, die gratis een inwendig bad neemt.

Te Weert brandde een nabij het station gelegen partij stroo af. De brandweer moest er tot tweemaal toe aan te pas komen.

Een Moordenaar en zijn Zoon

DOOR A. OSCAR KLAUSSMANN

W el een minuut bleven beiden zwijgen; toen was het den graanhandelaar gelukt, om den verlamdenden druk der ontsteltenis af te schudden, en in zijn gezicht zoowel als in zijn houding was weer de oude, sombere wilskracht, toen hij, dicht bij het hek komend, met een ingehouden stem zei: „U is dus Malinowski? Waarachtig, dat is een verrassing, waarop ik niet voorbereid kon zijn. Maar wilt u niet zoo vriendelijk zijn, uw gezicht naar mij toe te wenden?”

De gevangene gaf geen antwoord en bewoog zich niet.

„Nu?” ging Krauze na een kort wachten op nog scherper toon voort: „Denkt u, dat ik deze aangename plaats ben komen bezoeken, om slechts uw rug te bewonderen. U ziet immers, dat ik u herkend heb. Waarvoor dient dus die flauwe komedie?”

Maar de andere bleef onbeweeglijk in dezelfde houding staan.

„U wilt mij dus waarlijk dwingen, den opzichter terug te roepen en hem kennis te geven van mijn interessante ontdekking?”

De gevangene uitte een kreunend geluid. „Wat verlangt u van mij?” zei hij hijgend, terwijl hij zijn stem zooveel mogelijk trachtte te veranderen. „Laat mij toch met rust! — Ik ken u niet!”

„U kent mij dus niet? — En u is Stefan Malinowski uit Memel?”

De gevangene antwoordde niet.

„Nu, ik begrijp wel, dat u den moed niet hebt, om dat te bevestigen. En opdat u verder zult weten, hoe de zaken staan, wil ik nog tegen u zeggen, dat Malinowski en ik goede kennissen waren — haast zulke goede kennissen, als wij tweeën. U ziet, dat er geen uitkomst is, hetzij u wilt trachten uw valsche rol door te spelen of niet. Het zou dus in uw eigen belang zijn, om deze dwaze komedie te eindigen en kleur te bekennen. Ik ben zeer nieuwsgierig te vernemen, hoe u uit uw graf en in deze weinig aantrekkelijke gevangenis is gekomen. Maar maak een beetje haast! Men zal ons niet al te lang alleen laten, en mijn geduld is niet onuitputtelijk.”

„Neen, ik zal niets zeggen. Als u mij denkt te kennen en u voornemens is, mij ongelukkig te maken, pijnig mij dan niet eerst nog, maar ga mij spoedig aangeven. — Mij is alles reeds onverschillig.”

„Maar wie zegt dan, dat het in ieder geval mijn plan moet zijn, je ten gronde te richten? Of ik je ga verraden, of mijn interessante ontdekking voor mij houd, zal veeleer geheel van de omstandigheden afhangen — vooral daarvan, of ik de overtuiging krijg, dat je de waarheid tegen mij hebt gezegd. Zooals de dingen nu eenmaal voor je liggen, kan je in je eigen belang niets beters doen, dan een eerlijke bekentenis voor mij afleggen.”

„En als — als ik dat niet doe?”

„Dan zal men binnen een uur zoowel hier als in Breslau weten, wie u is.”

„Maar als ik de bekentenis heb gedaan, die u van mij verlangt, wie waarborgt mij dan, dat u mij zult sparen?”

„Ja — van waarborgen is geen sprake. Ik zal u ontzien, als mijn voordeel daarin gelegen is; dat is alles, wat ik u beloof. En daarin ligt voor u toch een kans, dat ik zal zwijgen. U moest gek zijn, om die kans niet waar te nemen. Want in het tegenovergestelde geval behoeft u allerm minst op mijn toegevendheid te rekenen.”

„Dus ik moet mij overgeven op genade of ongenade?”

„Ja, en zonder lang nadenken! Want

wij bevinden ons hier niet op een buitenpartij, waarde vriend!”

De gevangene haalde diep adem. Toen wendde hij langzaam zijn bleek, uitgeteerd gezicht naar zijn bezoeker toe en liep met aarzelende schreden naar het hen scheidende hek.

„Goed — ik zal u alles vertellen. En als u nog eenig menscheijk gevoel hebt, zult u geen misbruik maken van mijn machteloosheid, door mij geheel ten gronde te richten.

XVII

Nauwelijks een uur, nadat hij weer in Breslau was gekomen, trok Krauze aan de voordeurbel van mevrouw Deloria. Elze, die zonder eenig vermoeden open deed, zette bij het zien van den bezoeker een zeer ontsteld gezicht, maar hij hield zich, alsof hij haar schrik niet bemerkte en vroeg uiterst beleefd, voor hem een onderhoud met mevrouw Deloria te verzoeken.

„Een dringende aangelegenheid? Deze man, dien ik nauwelijks ken?” vroeg de voormalige paardrijdster verbaasd, toen zij de boodschap kreeg. „Nu, ik ben door zijn dienstvaardigheid van gisteren te zeer tot dankbaarheid verplicht en mag dus niet weigeren hem te ontvangen. Laat hem binnen en blijf dan bij mij, zoo lang hij er is.”

De begroeting was van weerskanten zeer vriendelijk en op verzoek van mevrouw Deloria nam de graanhandelaar plaats in een leuningstoel, zooals iemand, die niet voornemens is spoedig te vertrekken. Er werden eenige woorden zonder beteekeenis gewisseld; toen bleef het gesprek steken. Krauze keek loerend naar Elze en toen hij zag, dat zij aan het raam plaats wilde nemen, om voort

te gaan met haar handwerk, zei hij: „Ik vraag excuus, als ik de dames door mijn onverwachte komst zou storen, maar de aangelegenheid, die mij hier brengt, zal mij wel kunnen verontschuldigen en is zoo zorgelijk, dat —”

Hij kuchte en gaf door een blik op Elze aan mevrouw Deloria te kennen, hoe het onuitgesprokene verder zou klinken.

Zij antwoordde echter met een kalme beslistheid: „De tegenwoordigheid van mijn jonge vriendin behoeft u niet te storen, mijnheer Krauze! Wij tweeën hebben geen geheimen voor elkaar.”

„Daaraan twijfel ik volstrekt niet,” zei hij met een duidelijk merkbare ironie, zoodat mevrouw Deloria verbaasd opkeek. „Maar desondanks moet ik u verzoeken, mevrouw Deloria, mij een gesprek onder vier oogen toe te staan. Ik ben zooeven teruggekeerd van Instenburg, en het is een vertrouwelijke boodschap van mijn vriend Stefan Malinowski, die ik moet overbrengen.”

„Laat — ons — alleen, Elze!”

Ruw, afgebroken, op een bedrukten toon waren deze woorden over de lippen der mooie vrouw gekomen. Verwonderd keek Elze naar de canapé, waar mevrouw Deloria plaats had genomen en haar zakdoek krampachtig tusschen haar vingers kneep, terwijl zij hijgend ademhaalde. Maar een bevelende uitdrukking in haar oogen deed het jonge meisje spoedig gehoorzamen.

Van hetgeen na haar vertrek in de kamer werd besproken, vernam zij niets, want zij bleef ook niet in de zijkamer, maar ging naar de werkster in de keuken. Het moest echter wel een belangrijke aangelegenheid zijn, want Krauze bleef langer dan een uur, en toen Elze daarna haar weldoenster weer zag, zag mevrouw Deloria er doodsbleek en afgemat uit.

„Maar lieve tante, wat scheelt eraan?” vroeg zij bezorgd. „Is u niet goed? Of hebt u een slechte tijding.

„Ja, kind, een zeer slechte tijding. Ik zal een paar uur van ongestoorde rust noodig hebben, om weer kalm te worden. Behalve voor mijnheer Hubner ben ik vandaag voor niemand te spreken.”

Elze beloofde iederen lastigen bezoeker te zullen wegsturen en trok zich toen eveneens terug. Mevrouw Deloria schreef echter een langen brief, dien zij aan den heer Karel Hubner adresseerde en paar uur later zelf naar de brievenbus bracht.

Zonder eenig oponthoud had mijnheer Krauze zich van mevrouw Deloria's woning regelrecht naar het politiebureau begeven, waar hij dadelijk door den hoofdcommissaris werd ontvangen.

„Ik kom u mijn terugkomst uit Instenburg berichten, hoofdcommissaris,” zei hij. „Maar ik vrees, dat mijn mededeelingen niet geheel aan uw verwachting zullen voldoen.”

„Het is u dus niet gelukt, om Malinowski aan het praten te krijgen?”

„O jawel! Al wilde hij eerst geen woord zeggen — waarschijnlijk meer uit schaamte over den toestand, waarin ik hem terugzag, dan omdat hij iets heel ergs geheim te houden had, kwamen wij ten slotte toch aardig aan het babbelen en hij gaf mij bereidwillig inlichtingen over al hetgeen ik wilde weten.”

„Nu? En gelooft u, dat hij in alle opzichten de waarheid tegen u heeft gezegd?”

„Ik persoonlijk ben daarvan vast overtuigd. En u, hoofdcommissaris, zult dit bovendien gemakkelijk kunnen bemerken, als zijn beweringen met de feiten overeenkomen. En het is voor mij uitgemaakt, dat hij met de

Zij is niet bang voor de papagaaienziekte.

aan mijn ongelukkige zuster bedreven misdaad volstrekt niets te maken heeft gehad. Hij hoorde den naam der vermoorde blijkbaar voor den eersten keer van mij."

"En zijn relatie met mevrouw Deloria?"

"Is heel gemakkelijk te verklaren. Hij heeft haar in Londen leeren kennen, terwijl hij daar als vluchteling onder een valschen naam vertoefde. Zij wilde in de Engelsche hoofdstad een erfeniszaak regelen en Malinowski, die een man van ervaring is, heeft haar meermalen met zijn raad kunnen helpen. Daaruit is toen een soort van vriendschap ontstaan."

De hoofdcommissaris had uit de lade naast hem een bundel papieren gehaald en begon daarin te bladeren.

"Dat klinkt niet onwaarschijnlijk!" zei hij.

"Die vrouw heeft ook gezegd, dat zij eenigen tijd in Londen is geweest, om een en ander te doen voor het regelen van een erfenis. Wist Malinowski iets naders over haar verleden te vertellen?"

"Hij houdt haar voor een degelijke en gegoede vrouw."

"En hoe kwam 't dan, dat Elze Lobener zich de dertigduizend mark moest laten uitbetalen? Het geld was toch zeer zeker niet voor het jongemeisje, maar voor mevrouw Deloria bestemd?"

"Neen, hoofdcommissaris, daarin vergist u zich. Het is een oude oneerlijkheid, die Malinowski op deze manier wilde goedmaken."

Lintwist zette 'n eenigszins ongeloofig gezicht. "Volgens de acten behoort die achtenswaardige heer toch niet tot de personen, die naar de stem van hun geweten luisteren. Hij moet 'n lage woekeraar zijn geweest."

"Dat is wel mogelijk, ofschoon ik hem niet als zoodanig heb leeren kennen. Maar als het waar is, dan moet er wel een groote verandering in hem hebben plaats gehad. Hij is geheel terneergeslagen en schijnt waarlijk vast besloten te hebben, om naar best vermogen weer goed te maken, wat hij vóór zijn veroordeeling heeft misdaan."

"En waarin zou de oneerlijkheid hebben bestaan, die hij tegen Elze Lobener heeft begaan?"

"Daarover heb ik niets van hem te hooren kunnen krijgen. De zaak schijnt al heel lang afgehandeld te zijn. En het is ook niet Elze Lobener, maar haar vader, die daarin de lijdende partij is geweest."

"Nu, dat interesseert mij verder niet. Het komt mij echter eenigszins vreemd voor, dat juist mevrouw Deloria op de gedachte moest komen, om zich over het meisje te ontfemen en haar bij zich te nemen."

"Maar dat was volstrekt niet toevallig, hoofdcommissaris. Dat mevrouw Deloria het alleenstaande meisje in haar woning zou opnemen, was al te Londen door haar en Malinowski afgesproken. In de eerste weken van haar verblijf te Breslau heeft zij toen te veel met haar eigen aangelegenheden te doen gehad en zij is pas door het krantenbericht over het ongeluk weer aan haar belofte herinnerd."

"Die vrouw zou dus in ieder geval onverdacht zijn. Maar dan blijft nog altijd die twijfelachtige tusschenpersoon over — Hubner — Heeft Malinowski u geen inlichtingen over hem gegeven?"

"Jawel, in zooverre hij daartoe in staat was, want hij kent den man slechts oppervlakkig en houdt hem voor een tamelijk berucht persoon. Hij heeft hem te Londen door mevrouw Deloria leeren kennen en kreeg toen den indruk, dat Hubner die dame op een of andere manier wist af te zetten. De vriendschap van die twee moet namelijk ontstaan zijn in den tijd, waarin die mevrouw Deloria als schoolrijdster en Hubner als goochelaar

en atleet aan een reizend circus verbonden waren. Als een van de hier besproken personen verdacht schijnt te zijn, aan de vermoordening van mijn schoonzuster te hebben deelgenomen, dan is het zeker alleen deze Hubner."

"Waartoe moesten dan de herhaalde bezoeken van Hubner te Insterburg dienen?"

"Dat weet Malinowski zelf niet. Het waren telkens slechts onverschillige groeten en boodschappen, die hij overbracht. Maar vermoedelijk zou het ten slotte op een geldafpersing uitloopen. Want Hubner bevindt zich altijd in geldverlegenheid."

"Zoo heet het in ieder geval in de inlichtingen, die wij intusschen over dezen man hebben gewonnen. Omdat ik overtuigd ben van uw stilzwijgen, kan ik die in hoofdzaak wel aan u meedeelen. Hubner is inderdaad vroeger in een circus

burg uit de kas der politie te laten vergoeden.

"Daarvan kan geen sprake zijn," verklaarde hij zeer beslist en deftig. "Ik heb slechts mijn plicht gedaan en het is een groote voldoening voor mij, dat uw vertrouwen mij in staat heeft gesteld, om de rechtvaardigheid een dienst te bewijzen."

Daarbij bleef het dan ook, en toen Krauze het politiebureau verliet, was de hoogachting van den hoofdcommissaris voor zijn vrijwilligen medehelper aanmerkelijk toegenomen.

Na een vluchtig onderzoek legde de graanhandelaar bij zijn thuiskomst de intusschen voor hem bezorgde post terzijde en begon toen met een bijzondere zorg een langen brief te schrijven, waarvan de inhoud was:

"Zeër geachte heer advocaat!

Naar ik verneem, is u de gerechtelijk aangestelde beheerder van het vermogen van den in het tuchthuis te Insterburg vertoevende Stefan Malinowski. In verband met dezen man en met mijn eigen zaken ben ik zoo vrij, u met de volgende regels lastig te vallen:

Ik heb sedert jaren met Malinowski zaken gedaan en hem daarbij altijd als 'n rechtschapen en betrouwbaren man van zaken leeren kennen. Wij hebben samen een aantal grondspeculaties gedaan, maar wij hebben, om lange schrijverijen en regelkosten te besparen, onder ons altijd slechts mondelinge overeenkomsten gemaakt, zoodat er in de boeken van Malinowski daarover nauwelijks iets te vinden zal zijn. In het vertrouwen op de mij bekende gunstige geldelijke omstandigheden van mijn voormaligen zakenvriend heb ik meer in zijn speculaties

gewaagd dan mijn middelen mij eigenlijk vergunden. De veroordeeling van Malinowski, zijn vlucht en de daarop gevolgde tijdelijke inbeslagneming van zijn vermogen hadden daarom een veelbetekenende terugwerking op mij. Ik was genoodzaakt de voor gemeenschappelijke rekening verkregen gronden tegen iederen prijs te verkoopen, en het gevolg daarvan was, dat ik een verlies leed van ruim honderd vijftig duizend mark. De verantwoordelijkheid voor deze groote schade, die mij haast geruïneerd heeft, valt alleen op Malinowski, maar desondanks wil ik zelf de helft van het verschuldigde bijpassen en ook slechts verlangen, dat mijn compagnon, zooals hem de helft van de winst zou zijn toegekend, nu ook eveneens het verlies met mij zal dragen. Hij zal, zooals ik hoop, eerlijk genoeg denken, om de geheele rechtmatigheid van dezen zeer bescheiden eisch te erkennen. En ik reken er met vertrouwen op, dat hij zal besluiten, om mij zonder eenig bezwaar de verlangde vijf en zeventig duizend mark te laten uitbetalen, zoodra hij van dit schrijven kennis heeft genomen. Als ik mij in deze vaste verwachting vergist zou hebben, dan zou ik — omdat ik het geld zoo dringend nodig heb — tot mijn leedwezen onmiddellijk een proces moeten beginnen, en ik zou dan natuurlijk ook met de aanwezige bewijzen voor den dag komen, die, naar ik meen, nauwelijks voor Malinowski nodig zijn en waarmee ik u, mijnheer de advocaat, daarom vandaag niet verder lastig wil vallen.

Als uw cliënt gewillig tot de betaling besluit, dan verzoek ik om een zoo spoedig mogelijke aanwijzing op een bankiersfirma, misschien op de firma Wallenberg & Pachaly, met wie ik voortdurend zaken doe.

In ieder geval zou ik graag zeer spoedig een beslist antwoord hebben en teken in afwachting daarvan, hoogachtend

Frans Krauze."

(Wordt voortgezet)

Een vreedzame veldslag tusschen jonge democraten en republikeinen voor het Kapitoel te Washington.

goochelaar en atleet geweest, tot hij door een ongeluk genoodzaakt werd, dit beroep op te geven. Hij heeft toen zoowel in Duitschland als in het buitenland de meest verschillende beroepen uitgeoefend, tot hij kort geleden een zoogenaamd mechaniek-museum kocht, waarmee hij nu verschillende kermissen bezoekt of veeleer laat bezoeken, want hij schijnt zichzelf niet veel met de vertooning te bemoeien. Hij heeft daarvoor een bestuurder — tegenwoordig een zekeren Emiel Kettner, die overigens al meermalen veroordeeld en pas kort geleden uit het tuchthuis ontslagen werd. Het „museum" is sedert gisteren weer hier tentoongesteld."

Met de grootste oplettendheid had Krauze geluisterd. „Na dit alles, hoofdcommissaris, komt Hubner mij inderdaad eenigszins verdacht voor. Een verloopen, werkschuwe man, die voortdurend overal rondzwervt en geld tracht te winnen, is ten slotte tot iedere misdaad in staat."

"Wij verliezen hem natuurlijk niet uit het oog — evenmin als den museumbestuurder met het veelbewogen verleden. Misschien is deze Kettner zelfs de meest verdachte van de twee. Want terwijl uit onze onderzoekingen tamelijk duidelijk is gebleken, dat Hubner in den tijd, toen de moord werd bedreven, in Liegnitz was, heeft Kettner destijds zijn dagen in Breslau doorgebracht, en dat hij al zijn avonden in wijn- en bierhuizen doorbracht, maakt hem niet minder verdacht. Maar dit alles is nog geen reden voor zijn gevangenneming en wij zijn met den officier van justitie overeen gekomen, voorloopig daarvan af te zien, om hem niets te vroeg te laten bemerken, dat hij verdacht wordt. Ik reken daarom vast op uw strikt stilzwijgen, mijnheer Krauze!"

"Heb ik u dan niet mijn eerewoord gegeven, hoofdcommissaris?" vroeg de graanhandelaar op een verwijtenden toon. En eenzelfde waardige houding toonde hij ook, toen de ambtenaar hem aanbod, om de kosten van zijn reis naar Inster-

Deze kleine nikkertjes zijn een gedeelte van de artistenrij, die in de Fox film „Hearts in Dixie” optreden. Deze geluidsfilm onderscheidt zich

Een Bruine R

Bruine Richel

van alle andere, omdat er geen enkele blanke in optreedt. Afgezien van alles, is 't bekijken van deze leuke negersnoetjes wel de moeite waard.

GOUDDORST

Vrij naar het Engelsch van E. Philips Oppenheim

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE.

Trent, een jonge, sterke avonturier zonder bepaalde ontwikkeling, en Monty, een aan den drank verslaafde zwerfver, wien evenwel zijn goede afkomst zeer duidelijk is aan te zien, hebben in de binnenlanden van Afrika van een negerkoning tegen overgave van drank de concessie verkregen om de tot het gebied van dien koning behorende goudvelden te exploiteeren. De commandant van een patrouilleerenden troep soldaten, kapitein Francis, is hiervan getuige. Francis meent in Monty een ouden bekende te zien, hoewel deze zich afzijdig houdt. De kapitein geeft aan Trent te kennen, dat hij het contract, waarin bepaald wordt dat, ingeval van overlijden van een der beide mannen, de andere eigenaar wordt der geheele concessie, onbillijk vindt tegenover Monty, die naar zijn meening der tocht door de Afrikaansche oerwouden niet zal overleven en hij geeft Trent te kennen dat deze later, wanneer Monty niet zou terugkeeren, met hem, kapitein Francis, te doen zou krijgen. De twee avonturiers vertrekken, achtervolgd door de bloedorstige benden van den koning, die reeds spijt heeft over zijn toestemming. Monty kan het doel niet bereiken en noodgedwongen laat Trent, die den ongelukkigen drankzuchtige mijnenver heeft gedragen, Monty achter, naar hij meent stervende, en hij belooft aan Monty wanneer hij zijn doel zal bereiken, diens dochter, om wier portret zij al eens tegen inzet van drank hadden gedubbeld, te doen deelen in de baten. Alleen zijn weg vervolgend, bereikt Trent het einddoel, de kust, waar hij een zesde aandeel der concessie tegen 5000 pond contant aan den jood Da Souza verkoopt. Vervolgens gaan beiden naar Londen, waar Trent met Da Souza, die gehuwd is, samen gaat wonen en Scarlet Trent wordt weldra een der grootste geldmagnaten van Londen. Als hij probeert om Da Souza, van wien hij een afkeer krijgt, kwijt te raken, ontstaat er twist tusschen hen, waarbij blijkt dat Da Souza hem in zijn macht heeft, omdat

deze weet, dat Monty, de voormalige gezel van Trent, niet dood is, doch indertijd werd gered en thans op een nederzetting werkt aan de Afrikaansche kust, verstoken van zijn geheugen en geestelijk gekrenkt, zoodat de financiële positie van Trent, wanneer dit bekend zou worden, vernietigd zou zijn. Voor de eerste maal in zijn leven handelt Trent niet eerlijk: hij neemt niet de noodige stappen, die hij verplicht is te doen, nu hij weet, dat Monty leeft. Trent heeft inmiddels kennis gemaakt met een journaliste, die hem interviewde, in wie hij het meisje van het portret, Monty's dochter herkent, die den naam voert van Ernestine Wendermott. Trent en de journaliste hebben voor elkander een zekere hoogachting, die nog versterkt wordt door wat Trent haar over zijn vroeger leven en avonturen vertelt. Kort na hun kennismaking verneemt Ernestine van een bekenden jongeman, Davenant, dat Monty, de metgezel, waarover Trent haar heeft verhaald, haar vader moet zijn geweest en ten slotte krijgt zij een uitnoodiging, op een bekend advocatenkantoor in Lincoln's Inn te komen. Zij verneemt daar, dat Trent haar, Monty's dochter, een groote som gelds wil offereeren. Zij weigert en verzoekt den advocaten Trent onkundig te laten met het adres van Monty's dochter. Zij raakt nu allengs overtuigd, dat Trent haar vader vermoord heeft en teneinde daarover zekerheid te krijgen besluit zij zich Trent's vrouwen te veroveren, hoewel zij thans een hevigen afkeer van hem heeft. Bovendien verneemt zij, dat een zekere Fred, 'n vriend van Davenant, binnenkort een betrekking krijgt op de Goudkust. Ook hem wordt verzocht nasporingen te doen. Trent kan zijn geweten evenwel niet tot zwijgen brengen en gaat naar Afrika om Monty op te zoeken en, indien mogelijk weer mee terug te nemen. Da Souza, die hem wil belletten zijn doel te bereiken, gaat met dezelfde boot. Ter bestemde plaats aangekomen komt Trent tot de ontdekking, dat Monty's slechte toestand te wijten is aan Da Souza's broer,

die den ongelukkigen drank verschaft. Trent weet Monty over te halen, uit liefde voor zijn dochter, van den drank af te zien. Trent zal hem dan mee naar Londen nemen. Trent gaat verschillende moeilijkheden, die de Bekwando-Mij. ondervindt, oplossen, en na den administrateur Cathcart ontslagen te hebben, legt hij met den overgebleven ambtenaar, den reeds bekenden Fred Davenant, den vereischten nieuwen weg aan, waarbij zij met vele moeilijkheden te kampen hebben. Daarbij redt hij kapitein Francis, die door de wilden wordt achtervolgd, het leven, en bij een lateren overval nog eens, hoewel deze zijn bitterste vijand geworden is. Als hij ten slotte ook nog Fred Davenant onder groot gevaar voor eigen leven van een zekeren dood redt, wordt deze laatste zijn beste vriend, wat Fred dan ook uitvoerig aan zijn tante te Londen schrijft, Ernestine Wendermott. Monty is het verlangen naar zijn kleine meid inmiddels te machtig geworden en daar hij zonder middelen is om zelf den overtocht naar Engeland te kunnen betalen, steelt hij geld uit het geldkistje van zijn pensionhouder en vertrekt. In Londen wordt hij opgewacht door Da Souza, die intusschen al door zijn broer van Monty's ontsnapping vernomen heeft. Da Souza maakt Monty wijs, dat de Goud-Mij. failliet is en troont hem mee. Dan zegt hij hem, dat de politie hem wegens diefstal zoekt, zoodat Monty zich genoodzaakt ziet zich schuil te houden en in wanhoop weer ten prooi valt aan zijn ergsten vijand, den drank. Zoo spoedig Trent van Monty's vertrek hoort, gaat ook hij naar Engeland terug. Bij de wedrennen ontmoet hij Ernestine weder en hij dwingt haar, ondanks de anti-dathie, die zij zich zelve tegenover hem opgedrongen heeft, hem te achten, vooral nu zij het gesprek gebracht heeft op de werkzaamheden in Afrika. Zij zitten thans op een bank op een stil plekje en Ernestine luistert met aandacht naar den boeienden verteller.

No. 24

Zij zag zwarte gedaanten steelsgewijze oprijen uit het lange, weelderige gras — een zwerm trillende speren — en de afschuwelijke oorlogskreet der inlanders klonk haar in de ooren. Het geheele drama van het groote verleden van dezen man rees voor haar oogen op, en het was iets levends en werkelijks geworden door zijn eenvoudige maar krachtige taal. Dat hij daarbij niet van zichzelf sprak, had geen invloed. Zij zag hem daar misschien duidelijker dan al het andere, als de centrale en allesbeheerschende figuur — een man met hersens en zenuwen, die — met zijn leven om zoo te zeggen in zijn hand — met steeds dezelfde onwrikbaarheid een reusachtige taak en de gevaren des doods onder de oogen zag. Zekere zinnen in Fred's brief waren diep tot haar doorgedrongen, en zij kwamen haar nu zeer levendig voor den geest, nu de man zelf hier was, en zijn eigen geschiedenis vertelde. Zij zat in het zonlicht, met de muziek in haar ooren, en luisterde naar zijn korte, levendige uiteenzetting, en een vrees maakte zich van haar meester, die haar wangen deed verbleeken en haar keel benauwde. De hand, die de sierlijke parasol met kant vasthield, beefde, en een onbeschrijfelijke aandoening maakte zich van haar meester. Zij kon niet meer aan dezen man denken als een boerenkinkel, een groven parvenu zonder manieren of verbeeldingskracht. In vele opzichten schoot hij tekort ten aanzien van den gewonen maatstaf, waarnaar de mannen van haar stand beoordeeld werden, maar zij besefte opeens, dat hij iets bezat van die eigenschap, die hem met één slag ver boven alle anderen verhief. De man had genie. Zonder opvoeding of beschaving had hij het toch tot grootheid weten te brengen. Naast hem werden de mannen, die daar op het grasveld heen en weer liepen, plotseling zooveel als speelpoppen. Vorm en stijl, manieren en vloeiende taal werden opeens voor haar ontdaan van hun beteekenis. De man naast haar had niets van dat alles, maar toch behoorde hij tot een grootere wereld. Zij voelde haar vijandschap tegen hem plotseling verminderd. Slechts haar trots kon haar nu nog helpen. Zij deed daar een heftig beroep op. Hij was de man, van wien zij beslist geloofd had, dat hij schuldig was aan den dood van haar vader — de man, dien zij zich tot taak gesteld had, tot bekentenis te brengen. Zij schoof al die andere gedachten op zijde, en zag vastberaden af van die gevaarlijke vriendelijkheid, waartoe zij zich in haar houding tegenover hem had laten verleiden.

En hij van zijn kant voelde een heerlijke voldoening, toen hij naging, hoe de gebeurtenissen van den dag in zijn voordeel waren geweest. Al be-

hoorde hij nog niet tot haar wereld, hij wist nu, dat het thans nog maar een kwestie van tijd zou zijn, dat hij er wel toe zou behooren. Hij zag op, door de groene bladeren, naar den blauwen hemel, die met witte vlokke wolkes bedekt was, en vroeg zich af, of zij vermoedde, dat zijn verschijning hier, en het feit, dat hij de bezitter was van Iris, en de ijverige zorg, waarmee hij zich in handen gesteld had van een kleermaker in Savile Row, allemaal om harentwil was. Zeker, zij had er genoeg mee genomen, om beneden haar stand te leven — hij had haar het eerst ontmoet als journalist, die voor haar brood werkte, in een eenvoudige serge costuum, en strooien hoed. Maar hij was er van overtuigd, dat dit tot op een bepaalde hoogte een gril van haar geweest was. Hij zag haar heimelijk van terzijde aan; zij was de sierlijkheid in persoon, van het zwarte lak-schoentje, dat onder den rand van haar japon kwam

Een Poolsche courant brengt de mededeeling, dat de bekende zanger Fedor Schaljapin zijn stem geheel zou verloren hebben. De zanger moest een keeloperatie ondergaan en ten gevolge daarvan zou hij zijn stem verloren hebben.

uitkijken af, tot den witten hoed met het takje rozen toe. Haar *foulard* japon was zoo eenvoudig als een modiste-genie die maar kon maken, en zij droeg geen sieraden, behalve een fijne gesp aan haar gordel, van dof goud, kunstig gevormd — en de fijne gouden ketting om haar hals, waaraan haar kijker hing. Zij was voor hem het echte type van aristocratie, in alles. Het was misschien, zooals ze hem gezegd had: dat zij wilde werken voor haar brood, maar hij wist als bij ingeving, dat haar familie en relaties tot die wereld behoorden, waartoe hij nooit behooren kon, behalve wanneer hij geduld werd. Maar hij had zich voorgenomen, om tot die wereld te behooren, om harentwil — om haar te winnen! Hij gaf toe, dat het een brutaliteit was, maar... het zou brutaliteit zijn, van iederen man, als hij z'n oogen tot haar opsliepg. Hij berekende zijn kansen met gezond verstand. Hij was er de man niet naar, om zichzelf te onderschatten. Hij kende de macht van den rijkdom, en wat hij vóór had op den heelen troep jongelui, die haar gelijken waren in geboorte. Want hij had er enkele ontmoet, had een kijkje genomen in hun leven, en geluisterd naar hun taal, en was er op een of andere vage manier in geslaagd, om hen te begrijpen. Het was een aanmoediging voor hem geweest. Per slot van rekening was het alleen ernstig werk — leven, dat men uitleefde ten overstaan van de groote werkelijkheden van dit bestaan — dat een man van iemand kon maken. Op vage wijze besefte hij, dat er maar weinigen waren, in haar eigen stand, die kans hadden, Ernestine te bevredigen. Hij waagde het zelfs zich voor te spiegelen, dat die dingen, die hem hoofdzakelijk ongewenscht moesten maken in haar oogen — de aangewende platheden van zijn ruwer leven, dingen waren, die hij opzij kon zetten; dat er een tijd zou komen, dat hij vol vertrouwen zijn plaats in haar wereld zou innemen, en dat het einde succes zou zijn.

En al dien tijd werd aan den blauwen hemel een donderslag gesmeed, om hem te vernietigen!

XXXIV

En nu moet u me werkelijk bij Lady Tresham brengen," zeide zij, opstaande. „Ze zullen denken, dat ik verdwaald ben."

„Bent u nog altijd bij uw tante?" vroeg hij. Zij knikte.

„Ja, maar die houdt op het oogenblik een paar dagen schoonmaak. Ik logeer bij Lady Tresham." „Mag ik u daar komen bezoeken?"

De kalme hardnekkigheid van den man riep een soort verontwaardiging bij haar te voorschijn. De plotselinge zwakte, waarmee ze hem afweerde, werd haar ondraaglijk.

„Ik denk het niet,” antwoordde zij kort. „U kent Lady Tresham niet, en ze zouden het misschien niet goed vinden. Lady Tresham is tamelijk ouderwetsch.”

„O, Lady Tresham is een beste dame,” antwoordde hij. „Ik denk, dat ik u vanavond nog zien zal, als u daar logeert. Ze hebben mij te dineeren gevraagd.”

Zij stond verbaasd, en liet dat ook merken. Weer was het voordeel aan zijn kant. Hij zei haar niet, dat hij bij zijn terugkomst tientallen uitnodigingen gevonden had van menschen, waarvan hij nooit eerder gehoord had.

„U bent dus op weg, om in de betere kringen te komen,” antwoordde zij onbeleefd.

„Ik geloof niet, dat ik daar bijzondere pogingen voor heb gedaan,” antwoordde hij.

„Geld is een eeuwigdurende kracht,” mompelde zij.

„De menschen van uw wereld zijn het, die daar zóó over denken,” antwoordde hij met een verachtelijken blik.

Toen zweeg zij, en Trent was wel verre van ontmoedigd door haar geprikkeldheid van het oogenblik. Hij stak nu naast haar het grasveld over, met een nieuw zelfvertrouwen in zijn houding en heele manier van doen, dat zij niet in gebreke bleef, op te merken. Het zonlicht, de muziek en de aangename sfeer van vroolijkheid, dat alles werkte op hem. Hij was vol krachtige levensvreugde. En toen kwam — midden in die opgewekte stemming — een doffe, verpletterende slag. Het was alsof al zijn luchtkasteelen hem om zijn ooren waren komen vallen, en de blauwe hemel opeens grauwwer was. Altijd een scherp opmerker van gezichten, had hij in een seconde een mageren bleek uitzienenden man in het oog gekregen, die een los geruit costuum droeg, en een grijzen strooien hoed. De oogen van de beide mannen ontmoetten elkaar. Toen was Trent het bloed in zijn aderen verstijfd en begon de grond onder zijn voeten te beven. Het was de eenige, vreeselijke kans, die het ongeluk tegen hem kon uitspelen, en die *had* het nu uitgespeeld.

In aanmerking genomen den aard en het plotselinge van den slag, die hem getroffen had, herstelde Trent zich buitengewoon. De beide mannen bevonden zich nu tegenover elkaar op het korte gras, en onwillekeurig waren beiden blijven staan. Ernestine keek ietwat verbijsterd van den een naar den ander.

„Ik zou graag een woordje met je spreken, Trent,” zei kapitein Francis kalm.

Trent knikte.

„Binnen vijf minuten zal ik terugkomen,” zei hij, „aan den anderen kant van de muziektent, laten we zeggen.”

Francis knikte, en ging opzij. Trent en Ernestine liepen weer door naar den kant, vanwaar de muziek klonk.

„Uw vriend scheen op u af te komen als een moderne Banquo,” merkte Ernestine op.

Trent, die de toespelende niet begreep, was ditmaal eens wat meer terughoudend.

„Hij is een man, met wien ik in het buitenland te doen heb gehad,” zei hij. „Ik had niet verwacht, dat hij hier op zou duiken.”

„In West-Afrika?” vroeg ze snel.

Trent lachte raadselachtig.

„Er zijn verscheidene vreemde landen behalve Afrika,” zei hij, „en ik ben in de meeste daarvan geweest. Dit is loge no. 13. Ik zie u vanavond dus.”

Zij knikte, en Trent was weer vrij. Hij begaf zich niet onmiddellijk naar de muziektent. In plaats daarvan ging hij de kleine ververschingszaal binnen, aan den voet van het gebouwtje, en bestelde een glas brandewijn. Hij dronk het langzaam, zijn oogen gericht op de lange rij flesschen, die op de plank tegenover hem gerangschikt stonden, en op een stroom van gedachten teruggevoerd naar een kleine nederzetting in West-Afrika, waar de vochtige hitte opkwam in koortsdragende nevels, en waar een eindeloze rij van mannen op en af ging aan zijn taak, met ingevallen, vermoeide gezichten, en langzaam achter zich aanslepende leden. Wat een vervloekte gril van de Fortuin, die hem opnieuw van aangezicht tot aangezicht gebracht had tegenover die ééne zwakke plek in

zijn leven — dat ééne hoofdstuk, dat hij, als hij er de macht toe had, met het meeste genoegen voor altijd zou afsluiten! Van buiten kwam het geluid van een bel, het heesche geschreeuw van vele stemmen rondom, en door de open deur een visioen van fladderende kleuren, kanten parasols en hoeden van de laatste mode — giegelend gelach van vrouwen — en zacht geruisch van mousseline en zijde. Enkele oogenblikken geleden had alles hem nog zoo verrukkelijk geschenen — en nu lag er een afschuwelijke schaduw over alles.

Het leek hem toe, toen hij de kleine restauratie

Te Serajewo in Joego-Slavië werd de vorige week een gedenk- teeken onthuld voor den moordenaar Gavriilo Princip, die den aanslag pleegde op den Oostenrijkschen troonopvolger Aarts- hertog Frans Ferdinand en zijn gemalin, welk feit de indirecte oor- zaak werd van den wereldoorlog.

De moeder van Gavriilo Princip woonde ook de plechtigheid te Serajewo bij.

verliet, dat hij daar uren geweest was. In werkelijkheid waren nauwelijks vijf minuten voorbijgegaan sinds hij Ernestine verlaten had. Hij bleef een oogenblik staan aan den rand van den weg, verblind door het zonlicht. Dan ging hij het grasveld op, en baande zich een weg door de menigte. De lucht was vol zachte, vroolijke muziek, en de japonnen en volanten der dames kwamen tegen hem aan bij iederen stap, dien hij deed. Gelach en opgewektheid waren aan de orde van den dag. Trent, met zijn opeens zoo bleek gelaat en oogen, die niets zagen, scheen tamelijk weinig op zijn plaats bij zulk een tooneel van vroolijkheid. Francis, die een sigaar rookte, keek op, toen hij naderbij kwam, en maakte plaats voor hem op de bank.

„Ik had niet gedacht, dat ik je al zóó spoedig in Engeland zou terugzien, kapitein Francis,” zei Trent.

„Ik had niet gedacht, dat ik ooit weer in Engeland terug zou komen,” antwoordde Francis. „Ze hebben mij gezegd, dat het bijna een wonder is, dat ik hersteld ben. Ze hebben me ook gezegd, dat ik mijn leven aan jou te danken heb.”

Trent haalde zijn schouders op.

„Ik zou hetzelfde gedaan hebben voor ieder ander,” zei hij, „en je bent in geen enkel opzicht dank verschuldigd. Om je de waarheid te zeggen, ik hoopte, dat je sterven zou.”

„Je hadt je daar gemakkelijk zekerheid in kunnen verschaffen,” antwoordde Francis.

„Dat lag niet op mijn weg,” antwoordde Trent kortaf. „En wat wil je nu van me?”

Francis wendde zich tot hem met een eigenaardig gemengde uitdrukking op zijn gezicht.

„Kijk eens hier,” zeide hij. „Ik wil, dat ik vertrouwen in je hebben kan. Je hebt mijn leven gered, en ik heb dus geen buitengewoon verlangen, om je kwaad te doen. Maar je moet me vertellen, wat je gedaan hebt met Monty.”

„Weet je niet, waar hij is?” vroeg Trent snel.

„Ik? Neen, zeker niet! Hoe zou ik dat weten?”

„Misschien niet,” zei Trent. „Maar de waarheid is deze. Toen ik terugkwam in Attra, was Monty verdwenen — er vandoor gegaan naar Engeland, en tot dusver heb ik nog geen woord van hem gehoord. Ik was van plan geweest, om hem eerlijk zijn deel te geven, en hem zelf mee naar Engeland te nemen. In plaats daarvan liet hij ons allemaal staan, en ging er vandoor. Maar hij is niet geschikt, om alleen rond te loopen; of hij moet heel wat veranderd zijn bij wat hij was, toen ik hem den laatsten keer zag.

„Ik had gehoord, dat hij vertrokken was,” zei Francis; „van Mr. Price.”

„Of hij is hier heelemaal alleen gekomen,” zei Trent, „en in dat geval is het vreemd, dat we niets van hem gehoord hebben, of Da Souza heeft hem te pakken gekregen.”

„De broer van oom Sam?”

Trent knikte.

„En zijn belang daarbij?” vroeg Francis.

„Wel, hij is een groote aandeelhouder in de maatschappij,” zei Trent. Hij zou ons natuurlijk allemaal kunnen ruïneeren, als hij wilde. Ik zou zoo zeggen, dat Da Souza alles zou doen, wat hij kon, om hem op den achtergrond te houden, tot hij van zijn aandeelen af was.

„En hoe staat het met jouw aandeelen?”

Ik weet het niet,” zei Trent. „Ik ben pas gisteren teruggekomen. Maar ik ben er tamelijk zeker van, dat er geen markt is voor alles, wat Da Souza aan aandeelen heeft.”

„Hij heeft dus groot belang bij de zaak?”

„Heel groot belang,” antwoordde Trent droogjes.

„Ik zou deze taak graag goed begrijpen,” zei Francis. „Ik veronderstel, dat Monty feitelijk gerechtigd is tot de helft van de kooppenningen, die jevoor de Naamlooze Vennootschap gekregen hebt.”

Trent knikte.

„Het is niet, dat ik het hem misgun,” zeide hij, „maar, met die andere financiële ondernemingen, waar ik me in be- geven heb, weet ik niet, hoe ik een half miljoen zou kunnen opnemen om hem te

betalen. Maar bovendien, dat ik de concessie aan de Maatschappij verkocht heb, is op zichzelf al een onwettige daad, nu Monty in leven is. De naam zal onjuist zijn, en de heele zaak komt misschien voor het Hof, juist op een tijd, dat een krachtige politiek vereischt wordt, om de onderneming een succes te doen zijn. Als Monty hier was — en wel bij zinnen — dan geloof ik, dat we het eens konden worden. Maar toen ik hem het laatst zag, was hij beslist ontoerekenbaar, en op die manier zou hij een werktuig voor een ander kunnen worden. De speculanten zouden vat op hem kunnen krijgen, en ons allemaal naar den kelder helpen, kortom, het is een afschuwelijke pan.”

Francis zag hem scherp aan.

„Wat verwacht je van me, dat ik doen zal?” vroeg hij.

„Ik heb geen recht, om iets te verwachten,” zei Trent. „Maar ik heb je leven gered, en je kunt het daarom zóó beschouwen, dat je eenige verplichting aan me hebt. Ik zal je dan zeggen, wat ik zou willen, dat je deed. In de eerste plaats: ik weet evenmin, waar hij is, als jij. Hij kan in Engeland zijn, of hij kan er niet zijn. Ik zal naar Da Souza gaan, die het waarschijnlijk weet. Je kunt met me mee- gaan, als je wilt. Ik wil den man van geen cent berooven.

(Wordt voortgezet)

MAKE THE NIGHT TEST

**HEDEN IS DE ARTS
AAN HET WOORD.**

Hij zegt:

Voor het leger van menschen, die vatbaar zijn voor hart- en zenuwaandoeningen, is Koffie Hag van onschatbare waarde. Diëetvoorschriften zijn steeds onaangenaam, en hoe vaak moet niet juist de in thee en koffie aanwezige coffeïne worden verboden!

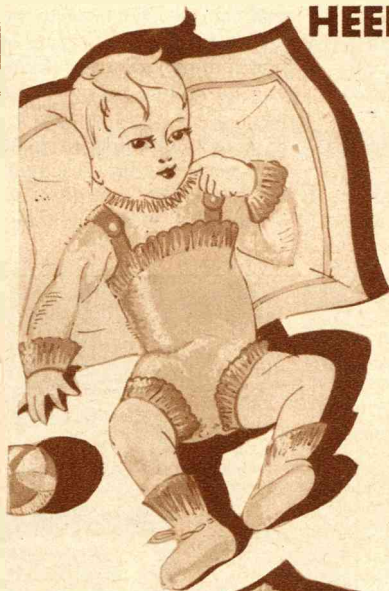
In Koffie Hag, gegarandeerd coffeïnevrij overeenkomstig de voorschriften van de Nederlandsche Warenwet, hebben wij een veredelde boonenkoffie, die volkomen onschadelijk is en hetzelfde genot verschaft als coffeïne-bevattende soorten. Menschen met een jachtigen werkkring, sportbeoefenaars, hart-, nier- en zenuwpatiënten kunnen thans gelukkig hun kopje troost onverminderd blijven genieten.

Van het toenemend gebruik van Koffie Hag moet op den duur een groote invloed ten goede uitgaan op den algemeenen gezondheidstoestand van ons volk.

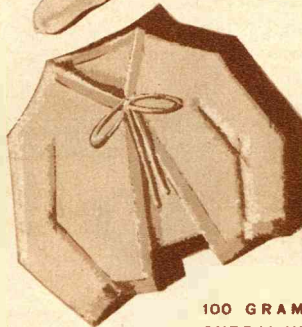
Ja, het is inderdaad zoo: meer genot en betere gezondheid door Koffie Hag.

KINDERKLEERTJES HEBBEN

HEEL WAT TE VERDUREN

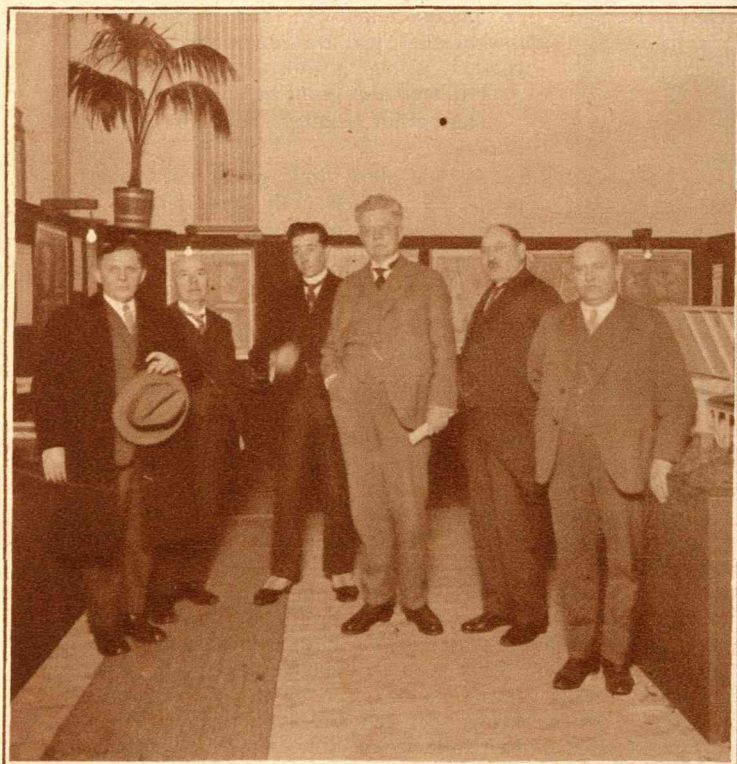

Ze slijten vaak nog meer door het vele wasschen dan door het dragen. Brei voor Uw kinderen daarom kleertjes uit „Everlasting” breikatoen - goedkooper en sterker dan wol - en die U gerust in de gewone huishoudwasch mee kunt laten gaan - „Everlasting” verkleurt niet, vervilt niet, krimpt niet - is absoluut kleur-echt, bestand tegen de zon, tegen de zeelucht, tegen de tropen zelfs... en verkrijgbaar in alle gewenschte kleuren.

EVERLASTING BREIKATOEN

100 GRAM PER KNOT
OVERAL VERKRIJGBAAR

In het Christoffelhuis te Roermond werd door „Herwonnen Levenskracht” een tentoonstelling gehouden op het gebied van de tuberculosebestrijding. Om de kosten te dekken was er een fancy-fair aan verbonden. Hierboven: Burgemeester Mr. M. A. M. Waszink opende de tentoonstelling. Hiernaast: Bij het touwtje trekken.

Den 2den Februari herdacht de heer H. Linssen zijn 60-jarig jubileum als zanger en voorzanger in de St. Martinuskerk te Venlo.

Limburgsch Nieuws

Zal Roermond zich nog weten te redden? Hier de R. F. C. ploeg, welke kans om aan de degradatiewedstrijden te ontkomen door de overwinning op Wilhelmina niet onbelangrijk is gestegen.

Roermond klopt Wilhelmina. Nog een kiekje uit dezen spannenden strijd, voor het doel van Wilhelmina.

SPORT VAN ZONDAG

Het lijkt nu wel haast geen twijfel meer! Willem II is onze kampioen en zal straks de eer van het Zuiden hebben hoog te houden tegen Go Ahead, Velocitas en de beide Westelijke kampioenen. Eén hiervan wordt hoogst waarschijnlijk Z.F.C., terwijl Ajax en A.D.O. nog een poosje met ongekenen ijver zullen voortkampen.

Practisch was een nederlaag van Willem II tegen B.V.V. de eenige kans voor N.A.C. geweest om verder in aanmerking te kunnen komen. Hoe de Bredanaars nu echter zullen werken, de laatste uitslagen bewijzen trouwens wel, dat het hun meenens is, zij halen het niet meer.

Want... de nederlaag, waarop menig Bredenaar heimelijk hoopte, is achterwege gebleven. Met een stevige 3-0 overwinning op de jongste Bosschenaren heeft Willem II niet alleen haar positie danig versterkt, doch den titel zelfs zoo dicht binnen haar bereik gebracht, dat hij nog slechts voor het grijpen ligt. Hoe N.A.C. nu ook zal werken, de voorsprong, welke de

Tilburgenaren zich in den aanvang hebben verschaft, zal den doorslag geven. Nog één punt uit twee wedstrijden. Ook het Zuiden heeft zijn kampioen ditmaal veel vroeger dan we gewoon zijn.

In de onderste regionen is men nog lang niet zoo ver. De bijzonder belangrijke wedstrijd tusschen Roermond en Wilhelmina is in een overwinning voor de heksenluiters geëindigd, die thans met de Bossche club precies gelijk staan. Wilhelmina is er dus niet in geslaagd zich veilig te stellen. Dit toch was voor 90% het geval geweest, wanneer Roermond op eigen terrein zou zijn geslagen. De kranige Limburgers voelden hiervoor echter niets en het gevolg hiervan is, dat Roermond niet meer alleen den stoet sluit, doch nu gezelschap van Wilhelmina heeft

gekregen. Beide clubs hebben thans 6 punten uit 14 wedstrijden. Wat nu, vraagt men zich onwillekeurig af.

Ja, het zal er om spannen. De Bosschenaren spelen nog thuis tegen Roermond en Longa en uit tegen Eindhoven en P.S.V. Voor de Limburgers is het programma, thuis tegen P.S.V. en N.O.A.D., uit tegen Wilhelmina en Longa. Dat ontloopt elkaar dus niet zooveel, ofschoon Wilhelmina het voordeel heeft, dat zij den belangrijkste wedstrijd van alle, n.l. die tegen Roermond, op eigen grond kan spelen. Voorloopig zijn we er hier dus nog niet, zoodat de a.s. kampioenen der tweede klassen, n.l. T.A.C. De Valk en Bleijerheide nog wel even den tijd hebben.

De Valken trouwens, moeten nog oppassen, daar hun concurrenten hun Zondag de eerste nederlaag van het seizoen hebben toegebracht. Men dient er wel rekening mede te houden, dat V.V.V. eigenlijk nog slechts één punt achter is. Maar de oud eerste klassers uit Valkenswaard hebben nu den zwaarsten wedstrijd achter den rug en wanneer wij het nog resterende programma bezien en de resultaten, welke De Valk zoo gewoon is te boeken, dan gelooven wij ook, dat de Venloërs kunnen doen wat zij willen, doch dat het ééne puntje achterstand juist voldoende zal zijn om den kampioenstitel naar Valkenswaard te doen verhuizen. De zwaarste wedstrijd van De Valk is die, welke thuis tegen Tegelen moet worden gespeeld. Dat de Brabanders dien echter zullen verliezen gelooven wij nooit. Intusschen verdient het kranige volhouden van V.V.V. bewondering en dan... men weet hij voetbal toch nooit hoe raar een stuivertje soms rolt...

Een uiterst belangrijke wedstrijd in Roermond. Kiekje uit den wedstrijd Roermond-Wilhelmina. Een onderbroken aanval der Bosschenaren.

VROUWENLEVEN VOORJAARSMODES

In Parijs is men reeds geruimen tijd in de weer voor de nieuwe voorjaarsmodellen, en naar verluidt, wordt er zeer veel aandacht besteed aan het mantelcostuum, dat in allerlei variaties aan den volke zal vertoond worden.

Daar is nog de strenge tailleur, prachtig aansluitend en met een keurige afwerking van revers en zakjes, het echte kleermakerswerk, waarbij voor geen ongeofende handen eer te behalen is.

Maar daarnaast komen er nog zoo-veel andere ensembles, dat er voor een ieder wel iets te vinden is naar eigen gading en voor 'n ieder, die handig met de naald weet om te gaan, ook wel iets, dat men zelf maken kan.

Er zijn korte losse jasjes, welke slechts even over de heupen reiken, er zijn nog kortere Eton-jasjes, die meer op een vest lijken dan op 'n mantel en er zijn ook langere modellen, sommige heel eenvoudig van lijn, zonder kraag of revers, andere met de een of

Japonnetje van donkerbruin crêpe de chine, gegarneerd met beige kraagje en beige geplisseerde jabot en manchetten.

Kanten japon met afgebiesde strooken, welke de voorbaan geheel glad laten, waardoor een slankheidseffect wordt verkregen.

Sierlijk avondtoilet van crêpe satin met kundig uitgevoerde garneering van ingezette glanzende lijnen.

andere garneering, soms van afstekende stof.

Meestal zijn rok en mantel van dezelfde stof vervaardigd, terwijl de blouse van effen zijde zich daarbij aanpast. Soms ook is de blouse van effen wollen stof in een der tinten van 't geruite rokje en is het korte losse manteltje vervaardigd van de blouse-stoffen, gegarneerd met de stof van den rok. Ook zijn er mouwloze vesten, effen bij een effen rok, waarbij dan een geruite blouse wordt gedragen, of omgekeerd.

Streepen zijn voorloepig uit de gratie, maar kleine ruitjes zijn zeer modern. Soms dienen ze als achtergrond voor een bloemenpatroontje. Er is veel zwart met wit en evenveel donker-blauw met wit, maar daarnaast komen ook allerlei andere tinten op de markt.

Er zullen minder geplooiden rokken worden gedragen; er zijn rokken met enkele plooiën, doch meer geheel zonder plooiën en ze hebben alle dit gemeen met elkaar, dat ze een strak spannend heupstuk hebben, waaraan het geplooid of rond geknipte rokje wordt aangezet. Om dit strak spannende heupstuk, dat ook de meeste japonnen hebben, voor alle oneffenheid te vrijwaren, worden er liefst geen zakjes in aangebracht, hoogstens 'n heel klein gleufje voor den zakdoek. Die zin voor netheid geldt ook voor de manteltjes en bij een tailleur mag de halslijn zeker niet verstoord worden door 'n corsage.

Voor japonnen worden allerlei kleuren gedragen.

Er is een mooie nieuwe kleur grijs met veel rose erin en 'n ander grijs, dat bijna blauw is. Ook beige zal veel verwerkt worden en grenadine-rood en wijnrood zullen zeker niet onderdoen voor geel en de verschillende nieuwe groene tinten. Donkerblauw wedijvert met zwart om den voorrang, terwijl Parijs veel wit lanceert en wit met zwart of donkerblauw.

Voor meer gekleede jurken wordt veel kant genomen. Onze eerste afbeelding geeft daar 'n voorbeeld van.

De met zijde afgebiesde strooken, welke van voren 'n tablier vormen, zijn de eenige garneering van de overigens geheel eenvoudig gehouden japon, die werd ontworpen door het modehuis de Flavius.

Het nette eenvoudige japonnetje van bruine crêpe de chine, gegarneerd met kraagje en geplisseerde jabot en manchetten van beige crêpe de chine, is van 't huis Dupouy Magnin. De jurk heeft 'n glad heupstuk, waaraan taille en rok ruim zijn aangezet.

Onze derde afbeelding vertoont 'n avondtoilet van vioolkleurig crêpe satin, ontworpen door het modehuis Alexandre. De doffe zijde van de stof werd hier voor de japon verwerkt, terwijl de glanzende zijde, in sierlijke lijnen, voor de garneering werd gebezigd. Op elegante wijze vallen de verschillende deelen van den rok over elkaar om in een sleep te eindigen. De lange kimonomouwen geven het costuum iets aparts. Ook voor oudere dames lijkt dit model mij bijzonder geschikt.

PAULA DEROSE.

EEN AARDIG VERJAARDAGSGESCHENK. U zoekt naar een aardig en voordeelig cadeautje voor Uwe Vriendin, lezeres? Wel, laat U door ons raden en geef haar een „chocker“. Chocker is de naam welken men geeft aan die aardige korte halskettingen welke op 't oogenblik zoo in de mode zijn. Deze kettingen, welke kant en klaar gekocht vrij duur zijn, kan men met een klein beetje handigheid heel goed zelf maken. Alle soorten kralen kunnen er voor gebruikt worden. Het verdient zelfs aanbeveling de chocker uit kralen van diverse grootte, soort en kleur samen te stellen. Niet alleen omdat het effect dan meestal het aardigst is maar vooral omdat een dergelijke ketting bij verschillende japonnen gedragen kan worden. Een chocker is altijd een dankbaar present en het samenstellen ervan een gezellig werkje. Waarom zult U het ook niet eens proberen? MARGUERITE.

VOOR DE KEUKEN

CITROENVLA

4 eieren
1 d.L. citroensap, d.i. het sap van ongeveer 3 citroenen
1 d.L. water
150 gram basterdsuiker
1 à 2 blaadjes gelatine.

Bereiding: Roer de eidooiers met de basterdsuiker met een houten lepel in 'n gave pan tot ze licht en dik geworden zijn. Voeg dan zeer voorzichtig, om het schiften van de

eidooiers te voorkomen het citroensap met het water toe. Laat deze massa steeds roerende op het vuur binden of in een pan met kokend water, of op een hoekje van 't fornuis of den spaarbrander van een gasbrander. De massa mag niet koken. Los in de gebonden massa de in koud water geweekte gelatine op, en laat haar een weinig afkoelen. Klop het eiwit stijf, giet hierbij, steeds roerende, de dooier-massa; is deze te warm, dan schift het eiwit; is ze niet warm genoeg, dan bindt ze 't eiwit niet. Laat de massa be-

koelen en doe haar in een vla-schaal, als ze niet meer uitzakt.

Presenteer er een biscuitje of vanillewafeltje bij.

MACARONI MET SAUCIJSJES

250 gram macaroni
150 gram kleine saucijsjes
1½ d.L. magere jus
20 gram boter
iets peper
noot.

Bereiding: Breek de macaroni in vingerlange stukken en kook ze in ruim kokend water en zout gaar.

Roer er af en toe in, om 't vastkleven aan den bodem der pan te voorkomen. Wasch de saucijsjes, prik er in om 't barsten van het vel te voorkomen. Smelt de boter, doe de saucijsjes er in en braad ze heel langzaam mooi goudbruin. Door vlug braden barst het vel gemakkelijk. Neem de saucijsjes dan uit de pan en maak de jus met water af.

Leg op een verwarmden vleeschschotel een rand van macaroni en in 't midden de saucijsjes. Giet de afgemaakte jus over de saucijsjes.

CATHARINA.

Tandaanslag

hetwelk mooie tanden doet verkleuren.

"KAN ik er niets aan doen?" schreef een jonge vrouw, „Mijn tanden zijn geel en beslagen hoewel ik ze urenlang poets, echter zonder eenig resultaat."

Thans, drie maanden later, schrijft zij: „Mijn tanden zijn nu even blinkend wit als die ik altijd benijd heb."

Thans heeft de wetenschap ontdekt, dat in 9 van de 10

gevallen de oorzaak van verkleurde tanden is te wijten aan den tandaanslag die hen bedekt. Deze is de grootste vijand der tanden.

Gij moet de wetenschappelijke methode, die den aanslag oplost, bezigen.

Stelt het beproeven van deze nieuwe methode niet uit. Koopt HEDEN een tube

Pepsodent HANDELSMERK

GEDEP. De moderne Amerikaansche Tandpasta

3058

Nerveus en Overspannen Onrustig en Slapeloos

Gebruik hiertegen de Zenuwstillende en Zenuwsterkende

MIJNHARDT'S ZENUWTABLETTE

Glasen Buisje 75 ct.
Bij Apoth. en Drogisten

Tegen weer en
wind bestand

FONGERS

Puistjes

In het gelaat verdwijnen spoedig door deze des avonds met wat PUROL in te wrijven en door zich des morgens te wassen met warm water en gewone zeep of beter nog met Purolzeep. 't Voldoet iedereen.

Adverteeren doet verkoopen!

ASTHMALIJERS

Het Asthmapoed van **Apotheker BOOM** geeft bij inademing direct verlichting bij Asthma en daaruit voortkomende Borstbenauwdheid en Borstbeking.

Verkrijgbaar in de meeste Apotheken en Drogistwinkels à f 1.25 per groote gesloten blikken doos.

JUNICOSAN

EEN PROBAAT
HUISMIDDEL

speciaal door **Doctoren** aanbevolen tegen aandoeningen der Luchtwegen en Ademhalingsorganen, vooral chronische, zoals o.a.

Hoesten, Heeschheid, Bronchitis, Asthma, Kinkhoest, enz. enz.

Junicosan is bovendien een versterkingsmiddel van groote waarde voor Reconvalescenten na acute ziekten der ademhalingswerktuigen; het wekt den eetlust op, bevordert de stofwisseling en oefent een weldadigen invloed uit op de algemeene gezondheid.

Verkrijgbaar bij Apothekers en Drogisten à f 1.75 per flacon
L. Lichtenheldt, Pharm.-Chem. Fabrik, opger. 1745, Meuselbach (Thür.).
Kantoor in Nederland: Amsterdam, Keizersgracht 262

Junicosan is vooral voor kinderen, lijdende zoowel aan acute als aan chronische ziekten der luchtwegen of ademhalingsorganen, een probaat, graag ingenomen geneesmiddel, waarmee in vele Longlijders-gestichten enz., volgens den bekenden Specialist op dit gebied, Dr. Kurt Klare en talrijke andere deskundige Autoriteiten, steeds de gunstigste resultaten worden verkregen. Zij allen verklaren, dat na toepassing van **Junicosan** het hoesten en opgeven, de koorts en het nachtzweet spoedig verminderen en ten slotte geheel ophouden.

Sterk Uw Zenuwen

Van de goede werking van het ingewikkeld „zenuwstelsel" is Uw gezondheid grootendeels afhankelijk. Bijna geen ziekte dan ook, of de zenuwen deelen er in of wel zijn er de oorzaak van.

Herstel van gezondheid is in zulke gevallen slechts te vinden door de oorzaak van het kwaad te bestrijden; de verzwakte zenuwen moeten worden versterkt.

En dat kan — met **Sanatogen**.

Maagkwalen en slapeloosheid zijn slechts enkele der zenuwkwalen, die door **Sanatogen** worden overwonnen. Neurasthenie, prikkelbaarheid, spoedige vermoeidheid, zwakte en algemeene slapt — al deze gevolgen van verzwakte zenuwen zullen door **Sanatogen** worden overwonnen, omdat **Sanatogen** de zenuwen sterkt en voedt.

Begin nog heden **Sanatogen** te gebruiken.

In alle Apotheken en Drogisten vanaf f 1.— per bus.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.

Verloop van zenuwstrengen in het centrale zenuwstelsel, gezien door microscoop.

RECLAME is het hart van den handel

Thuis: Akker's
Abdijsiroop

Buiten: Abdijsiroop-
BONBONS

Tegen.
Hoest
Bronchitis
Verkoudheid
Heeschheid
Influenza
Keelpijn

„Gestolde"
Abdijsiroop

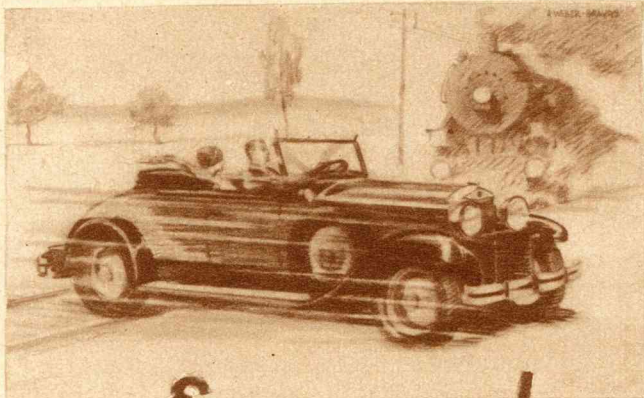
Iets Nieuws!

Het is gelukt de vanouds bekende Abdijsiroop te „stollen" tot een gemakkelijk in den zak mee te nemen „bonbon", met behoud van al de genezende bestanddeelen.

AKKER'S

**ABDIJSIROOP
BONBONS**

60 cent p. doos.

Een seconde onoplettendheid

kan zwaarwegende schade tengevolge hebben.

K. D. is het eenvoudigste en krachtigste middel om plotseling optredende verzwakkingen van zenuwen en lichaam te verwijderen.

U behoorde steeds een doosje K. D. bij U te hebben, teneinde U elk oogenblik te kunnen beschermen tegen overspanning en inzinkingen.

KOLA DALLMANN

Vraagt prospectus en gratis monster bij het verkoopkantoor voor Nederland van Dallkolat, Postbus 679, Amsterdam. Doos 80 cts., verkrijgbaar in Apotheken en Drogisterijen. Let op den naam KOLA DALLMANN.

Al zijn er nóg zooveel poetsmiddelen

toch staat U voor DE verrassing in Uw huishoudelijk werk als U Magnapol gebruikt - Magnapol.

De gebruiksaanwijzing is als van andere reinigingsmiddelen - maar wat anders is: dit zuivere magnesiëtpoeder tast geen metaal of niets aan, en Magnapol uit de blauwe doozen is zóó fijn, dat U dit letterlijk voor de **fijnste** gepolijste of geglazuurde voorwerpen kunt gebruiken het maakt absoluut geen krassen.

MAGNAPOL reinigt en polijst tegelijk

ROOD: Per gewone doos 20 ct.
Per groote doos 30 ct.
BLAUW: Per gewone doos 20 ct.
Per groote doos 30 ct.
Kleine tube 20 ct., gewone tube 35 ct.
groote tube 60 ct.

Gebruiksaanwijzing:
Strooi een weinig Magnapolpoeder op een natten doek, even wrijven en dan met een drogen doek na . . . klaar. Eén lepelvol uit de blauwe doos door het waschwater in plaats van zeep of soda doet Uw glazen, servies, lepels, vorken, messen prachtig glanzen - maakt wekelijks extra poetsen overbodig. Magnapol uit de roode doos voor potten en pannen (ook aluminium), emaille, aardewerk, aanrecht, waschtefels, staal, koper, tin, zink, blank houtwerk. Magnapol uit de blauwe doos voor zilver, nikkel, spiegels, marmer, tegels, kristal, vensterglas, vensters, schilderwerk, parket- en rubbervloeren, linoleum, rijwielen, carrosserieën van auto's.

Verkrijgbaar bij H.H. drogisten en kruideniers.

Adres voor den handel: MAGNAPOL LTD., 41 a. Bogaardestraat, Maastricht

Ruwe Handsen

Ruwe Huid-Schrale Lippen

V FABRIEK TE BARENDRECHT

à Contant

Beste

en Goedkoopste

ELECTRISCHE- EN
HAND-
WASCHMACHINES

In huur

Depots

VENLO, Gelderschestraat 15.
ROERMOND, Schoenmakerstraat 18.
SITTARD, Molenbeekstraat 5.
KERKRADE, Einderstraat 73.
MAASTRICHT, Hoenderstraat 26.
HEERLEN, Geleenstraat 41.
WEERT, Julianaplein B 74.
BOXMEER, Steenstraat A 15.

Japonnen
van 't vorige jaar
worden nieuw!

Verft ze
in de fraaiste
kleuren
met

Tintex 35 cts.
p. pakje

KLIERZIEKTE

is een vorm van tuberculose. Verwaarloost deze kwaad dus niet. Leest wat Dr. J. H. VAN GRAFHORST, arts, schrijft in zijn brochure: „Wenken en raadgevingen bij de behandeling van tuberculose en scrofulose”, over de gunstige resultaten, verkregen met granulato. Deze brochure, die o.a. talrijke attesten bevat van geneesbeëeren en gewezen patienten, wordt U, op aanvraag, in gesloten enveloppe, gratis toegezonden door de Pharm. Ond. Dr. J. H. VAN GRAFHORST, Scheveningen, Aikmaarschestraat A 9

Oorsuizen

en doofheid, ook ouderdomsdoofheid, oorverkalking, loopende ooren, brommen, suizen, fluiten, geraas in het hoofd, enz. DE genezing. Vraagt kostel. brochure nr. 6.

S. WIJNBERG

Oosterpark 45, Amsterdam

Doelmatige publicatie

van uw zakennieuws

is van groot belang

voor uw onderneming

Groote Voorjaarsverloting te Utrecht

1ste Prijs:

12 beste KOEIEN of een LUXE AUTO ter waarde van pl. m. f 3000.—

2e Prijs: 4 beste Koeien of prachtige Piano ter waarde van 1000.—

3e „ 2 beste Koeien of Salon-Ameublement ter waarde van 500.—

4e „ Complete Radio of Slaapkamer-Ameublement ter waarde van 250.—

5e „ Luxe Trapnaaimachine of Electrische Stofzuiger ter waarde van 125.—

6e tot en met 10e prijs: Elk een Simplex-Naaimachine.

11e „ „ 20e „ Elk een Dames- of Heeren-Rijwiel naar keuze.

21e „ „ 30e „ Elk een Gouden Heeren Zak- of Armband-Horloge.

ter bevordering van het bestaansdoel der „UTRECHTSCHЕ STICHTING TOT WERKVERSCHAFFING” te Utrecht, om R.-K. en anderen belangloos gelegenheid te verschaffen tegen loon arbeid te verrichten.

Trekking zonder uitstel Dinsdag 4 Maart 1930

600 Prijzen ten overstaan van Notaris F. W. Swane te Utrecht

31e tot en met 40e prijs: Elk een Gouden Dames Armband-Horloge.

41e „ „ 50e „ Elk een 48-deelig eetervies.

51e „ „ 100e „ Elk een Gouden Vulp.

Voorts: 101 tot 200e prijs: Elk een theeservies. 201 tot 300e prijs: Elk een nikkelen Horloge.

301 tot 400e prijs: Elk een Fietslantaarn. 401 tot 500e prijs: Elk een Eikenhouten Bloemtafel.

501 tot 600e prijs: Elk een Koperen Rookstel.

1 lot + porti + trekkingslijst f 1.20; 2 loten f 2.20; 5 loten f 5.—; 10 loten f 10; 26 loten f 25.—

De Penningm. van de Commissie J. C. VAN STERKENBURG
Bleekerskade 73 - UTRECHT - Giro 65820